Eloïse Larchet

Kuhana in pečena

Dnevnik preobremenjene mame

Prevedla Jana Okorn

1851

Eloïse Larchet
KUHANA IN PEČENA
Dnevnik preobremenjene mame

Eloïse Larchet
KUHANA IN PEČENA
Dnevnik preobremenjene mame

Ilustracije Anne-Charlotte Larroque po predlogah Eloïse Larchet

© Celjska Mohorjeva družba, 2024
Vse pravice pridržane.

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

821.133.1-94
173.5-055.52-055.2

LARCHET, Eloïse
Kuhana in pečena : dnevnik preobremenjene mame / Eloïse Larchet ; prevedla Jana Okorn ; [ilustracije Anne-Charlotte Larroque po predlogah Eloïse Larchet]. - Celje : Društvo Mohorjeva družba : Celjska Mohorjeva družba, 2024

Prevod dela: Au four et au moulin
ISBN 978-961-278-687-8
COBISS.SI-ID 185711875

Eloïse Larchet

Kuhana in pečena

Dnevnik preobremenjene mame

Prevedla Jana Okorn

1857

Celjska Mohorjeva družba
Prva slovenska založba

Moji mami, ki mi ni nič rekla,
moji sestri, ki me je svarila,
moji drugi sestri, ki me je podpirala,
moji zadnji sestri v opozorilo,
bratu, da ne bo ljubosumen,
Sofiji, ker mi je vzor,
še posebej pa Marjeti,
na zdravje njenega četrtega sina in
na najina skupna pričakovanja otrok.

Pa tudi veliki in lepi Izabeli,
nežni Ani, Améli, Silviji, Lidiji, Murieli
in drugi Sofiji, ki jo občudujem.

Béatrice, že od nekdaj,
čudoviti Anabeli,
Ivelini, Karolini, Heleni, Silvani …
Klari, njenemu noremu smehu in zdravi kmečki pameti,
Audi in najinim skoraj dvojčkom,
Ceciliji, hvala, ker sva v navezi!

Klari, Tatix, Kaluš in Duduš,
mojim občudovanja vrednim tetam in
njihovi trideseterici otrok, mojim sestričnam in bratrancem.

Petronili, ki bi se morala veliko manj obremenjevati.
Pri njenih 120 otrocih vsekakor …

Pri meni je, vsa majhna, sladka in topla. Ure in ure bi jo lahko opazovala.

Moja četrta malčica je tu, komaj sem jo rodila, pa je že vsa ona. Ne glede na to, kateri po vrsti je otrok, je občudovanje vedno enako.

Ta štručka, mala gospodična, mi torej slovesno podeljuje mesto mnogorodnice, nepoboljšljive povratnice, ob tem pa ne občuti niti kančka obžalovanja. Spodbuja me, naj kot mati pripovedujem o najini skupni poti, ki je včasih potovanje, drugič počitnice, spet drugič romanje.

V vrsticah, ki sledijo, se razgrinja najino skupno doživljanje. Začne se spomladi, ob zori njenega prihoda, in traja slabo leto, do naslednje zime.

POMLAD

To pomlad začenjam kot cvetni popek, noseča, a še vsa sveža kot jutranja rosa. Zapeljiva obljuba, ki jo pozdravljajo prav vsi, med njimi tudi neznanci, bolniki, predvsem pa stare mame. Sladki so, na tramvaju mi odstopijo prostor. Gledajo me s sklonjenimi glavami in zavezniškim nasmeškom.

Lahko bi se počutila posebno, edinstveno, češčeno, nepremagljivo, pravo magnetno polje ljubezni. Vendar so bile to le sladke laži moje prve nosečnosti … Danes grem po svoje tri starejše otroke v šolo in vem, kako bo izgledala pot domov. Ko se bom s tem istim tramvajem vračala domov s svojimi tremi otroki, starimi 2, 4 in 6 let, bodo pogledi čisto drugačni. Obsojanje starega gospoda na desni strani. Iz njegovega pogleda bom razbrala: »Kaj?! Ima že tri, pa ti naredi še četrtega! Samo državno blagajno izčrpava, ta lahkomiselnica.« Prezir robate petdesetletnice na levi strani: »Majhno je, lepljivo, smrdljivo, ona pa nam jih še nalaga …« Mladenič, ki mi ne bo priskočil na pomoč pri dvigovanju vozička. Vsak ima pač svoje težave … So pa tudi taki, ki samo umaknejo pogled in to spoštujem.

Na tramvaju obstajajo pozitivni in negativni tokovi. Zdi se mi, da so tisti, ki so kdaj izgubili službo, morali občutiti nekaj podobnega, samo nekoliko manj intenzivno.

Kakorkoli že, v tem trenutku sem sama, okrogla in vsi okoli mene so razneženi. Uživam torej v tem, kar je!

Zdaj si kot kokon,
v globinah mojih imaš svoj tron,
predstavljam si, da se smejiš,
z očki svojimi mižiš.

Moji roki počivata na tebi,
da kaj hudega se ti zgodilo ne bi.
Ljubkujeta te in te predajata,
čakata, da prideš do vzleta.

Kot negibna žaba,
kot astronavt, ki v vesolje odleti,
v mojih prsih ti izrišeš
prostorje večnosti.

»Kako se rodijo otroci?«

Seveda se vprašanje pojavi natanko takrat, ko ste vsi v avtu, vi za volanom, očka pa nekje drugje.

Lani za božič je moj najstarejši sin, star šest let, svoji štiriletni sestrici razložil, da sta Božiček v resnici ati in mami. Ona pa se je zarežala, češ da je to nemogoče, ker ne eden ne drugi nima bele brade. Zgodba o štorklji tule torej ne pride v poštev, saj nimam kljuna, štorklja pa ne velikega trebuha.

Pripravila sem si torej nekaj romantičnih puhlic, medtem pa je sovražnik prežal name …

Po nekaj prevoženih kilometrih sem postopoma začela razkrivati karte: »Gre torej za majhna vrata med nogami, ki se bodo odprla, ko bo dojenček pripravljen.« Moja štiriletna gospodična me je zvito in obenem radovedno prosila, če ji jih lahko pokažem. Pri njenih letih me je njen brat podpiral, ko sem sedela na robu postelje in rojevala svojega tretjega otroka. Ko sva čakala, da pritečeta mož in babica, me je opazoval in preprosto sklenil: »Zdaj res ne moreš več ostati doma, sicer bo dojenček padel s postelje.«

Končno je sledil trenutek tišine v avtu. Zdelo se je, da so bili odgovori zadovoljivi … Toda po kratkotrajni umirjenosti so se z bistvenim vprašanjem dotaknili same srčike problema: »Ali nič ne boli, ko se vrata odprejo?« Le od kod jim pridejo na misel taka vprašanja?

Pravzaprav je to vprašanje vznemirjalo mojo hčer že vse od prejšnjega tedna. Ko sem ji namreč razložila, da bomo nekega dne odšli v porodnišnico, kjer bo dojenček prišel na

svet, sem ob njenem odgovoru dobila občutek, da kompliciram: »Mogoče pa bo dojenček prišel kar tako, v tvojo posteljo!« To je bilo v tistem času, ko je bila pod vtisom kraljevanja ene izmed mojih prijateljic, ki je tako mimogrede rodila doma na kavču. Njenega kraljestva je bilo kmalu konec.

Že pri štirih letih so se njene sanje začele razblinjati …

Kazalo

POMLAD 9

»Kako se rodijo otroci?« 13
Naznanilo 15
Slast 19
Nedonošenki 20
Devet mesecev 22
Ime 24
Brainstorming 26
Zamuda 29
Na poti 31
Tišina 33
Skupaj 35

POLETJE 37

Obiski 40
Darila 42
Podobnost 44
Družinsko kopanje 46
Hranjenje 47

Angelski nasmeh 49
Večer 51
Vrnitev domov 53
Še vedno ... tišina 56
Draga moja 58
Anatomija materinega telesa 60
Možgani 64
Enciklopedija živali 66
Skrb za dojenčka 68
1000 lastnosti očeta, ki mamo odvrnejo od tega, da bi ga prosila za pomoč 71
Gremo na počitnice! 73
NPK 76

JESEN 79

Memento 83
Žabe 85
Še malo dojenja 86
Malica 87
V parku 88
Kako povedati, da si utrujena 92
Otroški zakaji 95
Igrače 96
Družinska kronika igrač 97
Mali oglasi 101
Selitev 104

ZIMA 107

S posmehom 111
1 ... 2 ... 3 ... 4 113
Konkurenca 115
Moji domači recepti 117
Sneg 119
Izgini! 121
Čebljanje 122
Poroka 123
Večer 125
Sedežna garnitura 127
Božič 129
Nagon 132
Vsakdan 134
Kaplje v času 137
Velika utrujenost 139
Iz globočine 141
Odstavljanje 142
Pediater 144
Medicinski slovar mlade mamice
(takšen, ki ga ne morete najti pri svojem pediatru) 147
Definicije in prevodi 149
Vzlet 152

Eloïse Larchet
KUHANA IN PEČENA
Dnevnik preobremenjene mame

Izvirnik: Au Four et au Moulin
© 2019, Groupe Elidia
Éditions Artège
9, space Méditerranée - 66000 Perpignan
10, rue Mercoeur - 75011 Paris
www.editionsartege.fr

Ilustracije: Anne-Charlotte Larroque
Prevedla: Jana Okorn
Urednica: Meta Lenart Perger
Oprema in prelom po izvirniku: Jana Randl

Izdala in založila:
Društvo Mohorjeva družba in Celjska Mohorjeva družba, d. o. o.
Za založbo:
predsednik Lojze Kozar in ravnateljica dr. Tanja Ozvatič

Celjska Mohorjeva družba, Prešernova ulica 23, 3000 Celje, Slovenija
www.mohorjeva.org

Natisnila tiskarna Dravski tisk v 500 izvodih.
Celje 2024